

Τον Βασίλη Παπαδόπουλο τον έχουμε προσέξει τα τελευταία χρόνια στη Θεσσαλονίκη από τη συμμετοχή του σε σπουδαίες παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, με τελευταία, την παιδική που ακόμα παίζεται στο Βασιλικό Θέατρο της Θεσσαλονίκης, τον **“Μεγάλο Περίπατο του Πέτρου”** σε σκηνοθεσία του Τάκη Τζαμαργιά. Την Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου στις 20.00, θα ερμηνεύσει μαζί με την Κατερίνα Πλεξίδα αποσπάσματα από την **“Παρέλαση”** της Λούλας Αναγνωστάκη στο Μουσείο Φωτογραφίας της Θεσσαλονίκης, με αφορμή την έκθεση «Χωρίς γεγονός» με φωτογραφίες του Γιάννη Στυλιανού και του George Georgiou.

Η πρώτη σου όμορφη ανάμνηση; *Η πρώτη που μου έρχεται στο μυαλό να φανταστώ. Όχι η πρώτη-πρώτη! Το πρώτο μου μεθύσι στην “φωλιά” μου, στο Ποσειδί στην Χαλκιδική. Εκτός του ότι κουτουλούσαμε από εδώ κι από εκεί, ο ένας να βαστάει τον άλλον και τα γέλια και οι τσιρίδες να φτάνουν μέχρι Κρήτη, είχα και τη μάνα μου να φωνάζει στον πατέρα μου “Γιώργο τα παιδιά μπαίνουν στη θάλασσα!!! Καλεεεεε τα παιδιά, Γιώργοο!!!”*

Ο πρώτος σου «ήρωας» *Η γιαγιά μου.*

Ο πρώτος έρωτας μένει στο μυαλό μας για πάντα; Καλά θα ‘ταν να έμενε μόνο εκεί...

Το πρώτο σου ταξίδι; *Στην Ισπανία. Βαρκελώνη.*

Ήταν το θέατρο πρώτη σου επιλογή; *Ναι. Η πρώτη μου.*

Θυμάσαι τις πρώτες σου διακοπές με φίλους; *Ναι τις θυμάμαι. Αλλά δεν θα θελα να πω περισσότερα...*

Πρώτη φορά στη σκηνή. Τι θυμάσαι; *Αγωνία. Πολύ αγωνία*

Πρώτα οι φίλοι και μετά όλοι οι άλλοι; Πρώτα οι φίλοι και μετά όλοι οι άλλοι.

Υποχωρείς πρώτος; Όχι δυστυχώς. Δεν υποχωρώ πρώτος. Είμαι λίγο ξεροκέφαλος είναι η αλήθεια. Αλλά το δουλεύω. Είμαστε σε καλό δρόμο!

Ο πρώτος ρόλος που σου έρχεται στο μυαλό όταν σε ρωτάνε ποιον θα ήθελες να κάνεις; Δεν μου 'ρχεται κάτι. Βασικά δεν έχω μπει καν στη διαδικασία να σκεφτώ ΠΟΙΟΝ ρόλο ΘΑ ήθελα να κάνω. Σκέφτομαι όμως κείμενα που θα 'θελα να καταπιαστώ.

Αν βγαίναμε μαζί, που θα με πήγαινες πρώτα; Αν ήταν μεσημερο-απόγευμα θα σε πήγαινα Τούμπα για φαγητό. Στο Γιώτη. Τέτοιο γύρο δεν έχεις ξαναφάει! Αν ήταν βράδυ θα πηγαίναμε Ταξίδι (στο μαγαζί!) και θα φεύγαμε όταν άρχιζαν να μαζεύουν σκαμπό!!!

Το πρώτο σου βιβλίο; Μικρός Πρίγκηπας. Του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ.

Πρώτη φορά αριστερά. Ποια λέξη σου έρχεται πρώτη ΠΑΣΟΚ. Το παλιό το καλό το ορθόδοξο.

Καλύτερα πρώτος στο χωριό παρά δεύτερος στη πόλη. Συμφωνείς; Na σου πω κάτι, στο χωριό ναι μεν πρώτος αλλά δεν πάει παραπέρα. Έφτασες ταβάνι. Στην πόλη υπάρχουν άλλες προοπτικές τις οποίες δεν έχεις φανταστεί καν.

Η ταινία που έχεις πρώτη στις επιλογές σου; *La vita e bella* (η ζωή είναι ωραία) του Ρομπέρτο Μπενίνι.

Που θέλεις να είσαι ή να σε έχουν πρώτο; Α! Όπου θέλουν. Εμείς κακία δεν κρατάμε. Αρκεί να έχει τζάκι.

“Δυο παιδιά, από το σκοτεινό περιβάλλον του σπιτιού τους παρακολουθούν την προετοιμασία μιας παρέλασης που θα ξεκινήσει στην απέναντι πλατεία. Ένα βήμα πριν από την κατάργηση της ελευθερίας μας κρύβονται οι ψιθυρισμοί, ο φασισμός – σε όλες του τις εκδοχές – και το σκοτάδι. Όχι μόνο στην πλατεία αλλά και μέσα στο σπίτι μας. Να προσέχουμε...” | Την Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου στις 20.00 στο Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, αποσπάσματα από την “Παρέλαση” της Λούλας Αναγνωστάκη σε σκηνοθετική επιμέλεια του Γιάννη Ρήγα. Είσοδος Ελεύθερη

Φωτογραφίες : Γιάννης Γουτμαν

Επιμέλεια συνέντευξης : Γιώργος Σταυρακίδης ()

Rating: **5.0**/5. From 4 votes.

Please wait...